

‘Opdat’ en ‘totdat’

‘En nu, kinderen, blijft in Hem, opdat wij, als Hij geopenbaard wordt, vrijmoedigheid hebben en niet beschaamd worden voor Hem bij Zijn komst’ (1 Joh. 2:28).

Met wat een liefde, maar ook met wat een beslistheid schrijft de apostel Johannes aan zijn kinderen: ‘blijft in Hem’. Hoe kort en toch, hoe veelomvattend voor het heden en voor de toekomst.

Hoeveel lief of leed ligt er verborgen voor de Christen in het wel of niet blijven ‘in Hem’. Hoeveel vrede of onrust, blijdschap of ontevredenheid en opstand. Hoeveel zegen gaat er uit van Gods geliefde kinderen, als zij blijven ‘in Hem’. Maar de apostel denkt hier aan de toekomst, aan de openbaring van de Heer Jezus in heerlijkheid. Dan zullen wij Hem zien, gelijk Hij is. Niet zoals Hij was, in vernedering, maar in majesteit. Niet gezien door mensen, van wie de ogen van het geloof door veel wat in en rondom hen is, wordt verzwakt en beneveld, maar door kinderen Gods, die vrijgemaakt zijn van alle zwakheid en omgeven zijn door Goddelijke heerlijkheid.

‘Opdat wij, als Hij geopenbaard wordt, vrijmoedigheid hebben en niet beschaamd worden voor Hem bij Zijn komst’. Vrijmoedigheid hebben als Hij geopenbaard wordt. Het zal dan blijken dat het een grote zegen geweest is te blijven ‘in Hem’.

‘En niet beschaamd worden voor Hem bij Zijn komst’. Alle kinderen Gods weten bij ervaring wat het is ‘zich te schamen voor Hem’. De apostel Johannes zou zo graag willen dat alle gelovigen bereid waren bij de komst van de Heer en dat zullen ze ook zijn, zolang ze in de Heer blijven. Hoe ernstig werden de discipelen, onder wie ook Johannes, door de Heer vermaand toch bereid te zijn bij Zijn komst. Zelf wacht de Heer met volharding naar dat ogenblik.

Zal de Heer op die en die dag komen, zoals sommigen verkondigen en hebben verkondigd? Wij weten het niet. Kan de Heer ook misschien vandaag komen? Zeer zeker! Iedere seconde kan de laatste zijn. De apostel Paulus zegt in vers 52 van 1 Korinthe 15: ‘In een ondeelbaar ogenblik, bij de laatste bazuin; want de bazuin zal klinken en de doden zullen onvergankelijk worden opgewekt en wij zullen veranderd worden’.

Maar moet dan eerst niet het Romeinse Rijk weer opgericht worden voordat de Heer komt voor Zijn Gemeente? Ik heb zoiets nog niet in de Bijbel gevonden. Maar moet dan niet eerst de tempel in Jeruzalem herbouwd worden, voordat de Heer komt om de Zijnen op te nemen? De apostel Paulus zegt daar niets over in 1 Thessalonika 4: ‘Want dit zeggen wij u door het woord van [de] Heer, dat wij, de levenden, die overblijven tot de komst van de Heer, de ontslapenen geenszins zullen vóórkomen. Want de Heer Zelf zal met een bevelend roepen, met de stem van een aartsengel en met de bazuin van God neerdalen van de hemel; en de doden in Christus

zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, de levenden, die overblijven, samen met hen in wolken opgenomen worden de Heer tegemoet in de lucht; en zó zullen wij altijd met [de] Heer zijn' (vs. 15-17).

'En [zo] hebben wij het profetische woord [des te] vaster, en u doet wél, daarop acht te geven, als op een lamp die schijnt in een duistere plaats, totdat de dag aanbreekt en de morgenster opgaat in uw harten' (2 Petr. 1:19). We mogen zeker aannemen als we letten op de tekenen van de tijden, dat onze Heer spoedig komt, en wat een genade is het Hem te mogen verwachten. Hoeveel kinderen van God missen nog steeds die blijde hoop, en hoevelen rondom ons hebben de Heer Jezus nog niet aangenomen als hun Heiland. Wat zal het dan voor hen zijn als Hij komt?

J.D.R.